

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24684.

Kl. 8 h, 4.

Eduard Schreiber
(Thusis, Szwajcaria).

Sposób wytwarzania płyt nie przepuszczających dźwięku i ciepła.

Zgłoszono 27 maja 1935 r.

Udzielono 15 marca 1937 r.

Pierwszeństwo: 17 maja 1935 r. dla zastrz. 2—4 (Szwajcaria).

Proponowano już pokrywanie z jednej strony waty bawełnianej, filcu lub tym podobnych materiałów włóknistych utwardzonym klejem lub gumą wulkanizowaną, a także nasycanie bloków budowlanych z materiału włóknistego cieczami w rodzaju asfaltu, smoły, dziegciu, żywicy i wosku w taki sposób, by rdzeń bloku był wolny od substancji nasycających. Dalej proponowano także nasycanie olejem pod ciśnieniem płyt z materiału włóknistego, np. tektury.

Wynalazek niniejszy dotyczy wytwarzania płyt nie przepuszczających dźwięku i ciepła, zwłaszcza do pokrywania podłóg.

Jedną stronę płyty z włókien drzewnych nasycą się mieszaniną tłustego, schnącego oleju i żywicy tak, że ciecz przenika tylko przez część przekroju poprzecznego płyty, a włókna drzewne nasycanej strony nie są całkowicie przykryte, po czym płytę suszy się i prasuje na gorąco.

Płyta do pokrywania wytworzona tym sposobem posiada powierzchnię w rodzaju powierzchni linoleum; w powierzchni tej są ułożone włókna drzewne.

Płyty mogą być wytwarzane w dowolnych wielkościach, mogą być one łatwo cięte w różnych kształtach i wielkościach i

dają się zastosować w tych wszystkich przypadkach, w których dotychczas używano mniej ekonomicznego linoleum, prze-
ważnie wytwarzanego z droższych surow-
ców.

Odporność na zużycie powierzchni ta-
kiej płyty jest znacznie większa niż lino-
leum, a rozciągania się występującego w
linoleum nie ma zupełnie. Powierzchnia nie
przepuszcza wody, jest gładka i daje się
woskować. Na powierzchni tej jednak,
dzięki leżącym na niej włóknom, można
łatwo chodzić, podczas gdy istnieje znacz-
ne niebezpieczeństwo poślizgnięcia się na
dobrze wywoskowanym linoleum. Dzięki
znajdującym się na powierzchni włóknom
roślinnym jest ona elastyczna, pomimo
większej twardości.

Warstwa nienasycona płyty nie przepu-
szczająca dźwięku i ciepła może być do-
wolnej grubości; wskutek tego można
zmieniać nieprzepuszczalność dźwięku i
ciepła stosownie do przeznaczenia płyty.

Płyty według wynalazku można wypo-
sązać w ostre krawędzie, które można do-
kładnie do siebie dostosowywać. Jeżeli
przy wykładaniu krawędzie płyt zetnie się
nieco ukośnie ku dołowi, to możliwym sta-
je się gładkie wypełnienie krawędzi styku
substancją w rodzaju kitu lub kleju umie-
szczoną na podłożu.

Wahania temperatur nie mają zupełnie
wpływu na takie pokrycie; płyty te można
układać na ślepych podłogach drewnia-
nych, na betonie i podobnych podłożach.

Materiałem wyjściowym do wytwarza-
nia płyt według wynalazku są płyty z włó-
kien drzewnych, znane w handlu pod naz-
wą celoteksu, ksylotinu i t. d. Ciecz nasy-
cająca składa się przeważnie z tłustego
schnącego oleju, oleju lnianego lub drzewne-
go zagotowanego wraz z żywicą, np. kalafo-
nią, z dodatkiem sykatywy. Ciecz nasycają-
ca może być także zabarwiona. Nakładanie
masy nasycającej można skutecznie w

ten sposób, że na jednej stronie ogrzanej
płyty z materiału włóknistego rozdziela się
gorącą mieszaninę i jednocześnie zasysa ją
za pomocą próżni przez płytę z materiału
włóknistego. Stosownie do pożądanej głę-
bokości przenikania cieczy używa się
określoną ilość, np. 1,5 kg/m². Przesycanie
to może się odbywać na stole próżniowym
znanej budowy w otwartym pomieszczeniu,
ponieważ ciecz przesycająca nie wydziela
gazów. Wytworzony produkt pośredni su-
szy się, a następnie prasuje w urządzeniu
do prasowania na gorąco, np. w prasie
ogrzewanej, w temperaturze około 140°C i
pod ciśnieniem około 5 — 6 kg/cm².

W poszczególnych przypadkach okaza-
ło się rzeczą korzystną, by po nałożeniu
substancji nasycającej produkt pośredni
był najprzód suszony, następnie poddany
działaniu ciepłego, wilgotnego powietrza, a
potem dopiero prasowany.

Wprowadzanie cieczy nasycającej na
płytę, w celu częściowego przesycania,
mogłoby być także skutecznie za pomo-
cą walców, których powierzchnie zasila się
barwnikiem kadziowym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania płyt nie prze-
puszczających dźwięku i ciepła, zwłaszcza
do pokrywania podłóg, znamieny tym, że
jedną stronę płyty z materiału włóknistego
nasyca się mieszaniną tłustego schnącego
oleju i żywicy tak, że mieszanina przecho-
dzi tylko przez część przekroju poprzecz-
nego płyty, a włókna nasycanej strony zo-
stają niezupełnie przykryte, po czym pro-
dukt suszy się i prasuje na gorąco.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny
tym, że nasycanie mieszaniną tłustego
schnącego oleju i żywicy skutecznia się
przez nakładanie mieszaniny na płytę i za-
sysanie za pomocą próżni poprzez płytę.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, zna-

mienny tym, że nasycanie skutecznia się gorącą mieszaniną tłustego schnącego oleju i żywicy w otwartym pomieszczeniu na gorącej płycie.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamienny tym, że płytę po nasyceniu suszy się, następnie poddaje działaniu gorącego

i wilgotnego powietrza, a wreszcie prasuje na gorąco.

Eduard Schreiber.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.